BOX

Fluviu
Sprinten
Se îndreaptă
Înspre poarta primitoare,
Ce absoarbe
Ca un magic
Și imens aspirator,
Mii și mii de oameni,
Care
Țin biletul de intrare,
Petic alb
Ce-ți împrumută
Aer de învingător.

Tineri,
Vîrstnici,
Tipi mai simpli
Sau cu pregătire-naltă,
Transformînd tribuna, într-un
Uriaș cazan cu jar
Solidarizați de gîndul
Să ridice laolaltă
În triumf
Pe-aceiași idoli
Despărțiți după cîntar.

Sînt aici elevi ce poartă
Între filele „Chimiei",
Pozele cu „favoriții"
(Asta-i vîrsta cînd, firesc,
Crezi în poezia forței,
Ca și-n forța poeziei,
Confirmînd, acest „mens sana"
Din dictonul latinesc).

Lupta-ncepe...
Pumnii zboară
Unu... patru... șase... zece...
Poate-o sută...
Poate două...
(Nu-i mai număr, că nu pot)
Doar arbitrul,
Umbră calmă,
Elegantă, albă, rece,
Stă acolo.
Parc-ar spune:
„N-aveți grijă: eu văd tot..."

Gong final;
Suspens.
Tăcere.
Se anunță-nvingătorul.
Unii-aplaudă,
Iar alții
Dezaprobă vehement.
Și în timp, ce în tribună
Cearta nu și-a stins „sonorul",
„Adversarii" se sărută
Fără vre-un resentiment...

La sfîrșit,
În drum spre casă,
Retrăind cele văzute
Fiecare se visează
Într-un ring imaginar,
Chiar și cînd
(Vorbind statistic)
Ultimele lui dispute
Și le-a susținut pe vremea
Cînd era doar pre-școlar.

Dar frumosul vis „fortissim"
Se arată prea subțire
Și încet-încet
În calea
Micilor dezamăgiri,
Rămînîndu-i doar regretul
Că, în marea lor iubire,
La gimnastică,
Părinții
Îți făceau rost de scutiri...

FRED FIREA

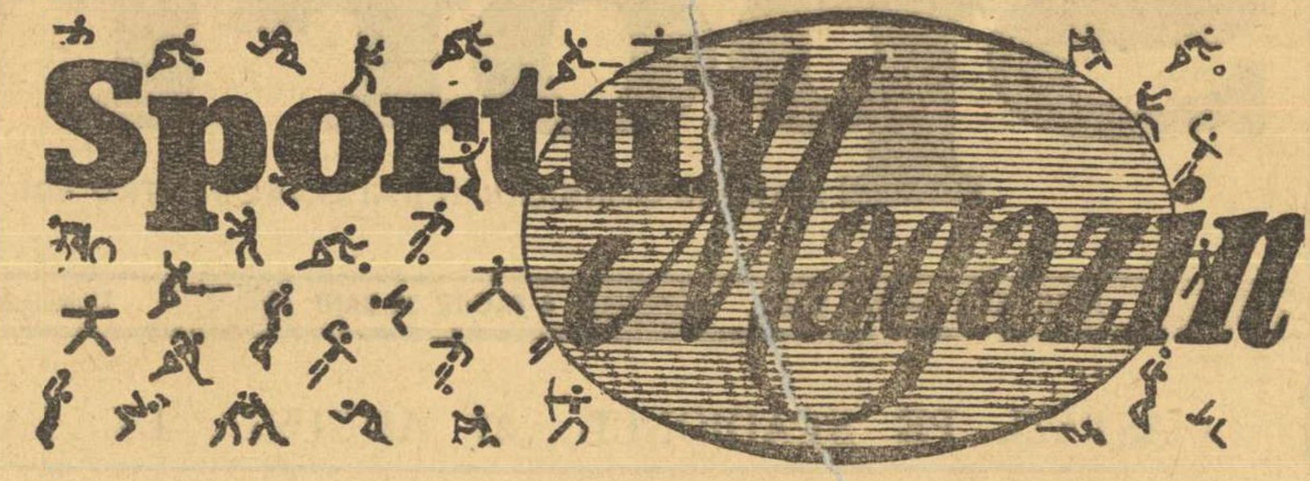

DIN NOU C. CUȚOV—P. DOBRESCU

Istoria de aproape cinci decenii a campionatelor naționale de box cunoaște nenumărate rivalități, rămase în memoria spectatorilor datorită frumuseții și dramatismului luptei pentru întîietate. Vă mai amintiți de întîlnirile dintre Nicolae Linca și Șerbu Neacșu? Dar de partidele „cocoșilor" Nicolae Mîndreanu — Toma Constantin? Nu putem uita nici duelurile dintre „semigreii" Gheorghe Negrea și Petre Zaharia și nici pe cele dintre „ușorii" Iosif Mihalic și Ion Dinu. Ne-ar trebui prea mult spațiu pentru a face o listă cît de cît cuprinzătoare a rivalităților celebre din campionatul nostru. În fiecare generație de pugiliști au existat cîteva perechi, de valori apropiate, ale căror întîlniri umpleau tribunele din jurul ringului.

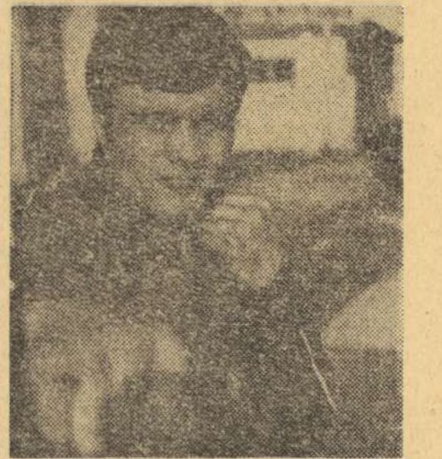

PAUL DOBRESCU

CALISTRAT CUȚOV

Acum, cel mai mare interes se concentrează în jurul rivalității dintre Calistrat Cuțov și Paul Dobrescu. Meciurile celor doi „ușori" sînt așteptate cu nerăbdare de către iubitorii sportului cu mănuși. Anul acesta, la finalele campionatelor de la Cluj, e posibil (șansa hîrtiei ne garantează) ca cei doi să se înfrunte din nou. Cuțov are ca obiectiv păstrarea centurii de campion, pe care o deține, Dobrescu dorește recucerirea ei.

Iată palmaresul întîlnirilor Calistrat Cuțov — Paul Dobrescu, acum înaintea finalelor de la Cluj: meci egal în 1965 (juniori); 1969 — Cuțov b. p. în cadrul campionatului; 1970 — Cuțov b. p. în cadrul campionatului; 1971 — Dobrescu b. p. în cadrul campionatului; 1972 — Cuțov b. p în gala amicală disputată la Circul de Stat din București; 1972 — Cuțov b. p. în cadrul campionatului; 1973 — Dobrescu b. p. în „Turneul pe categorii", la Pitești; 1973 — Dobrescu b. p. la „Centura de aur". Deci, rezultatul disputelor dintre cei doi campioni este favorabil lui Cuțov cu 4—3 (și un meci egal). La finalele de la Cluj va reuși, oare, Dobrescu să egaleze, ori se va distanța Cuțov? Iată o întrebare la care nu ne aventurăm să răspundem.

ȘTIAȚI CĂ...

● Cea mai tînără dintre categoriile pugilistice este semimusca? În limitele ei se întrec sportivi care nu depășesc greutatea de 48 kg. În țara noastră primul titlu de campion la semimuscă s-a decernat în anul 1967 și a revenit constănțeanului **Aurel Mihai**, care va participa și la întrecerile de la Cluj.

● Veteranul ediției 1973 a campionatelor este boxerul dinamovist **Antoniu Vasile** (32 de ani)? Interesant este faptul că anul trecut Vasile a cucerit centura la categoria semiușoară (60 kg), iar acum va evolua la semimijlocie (67 kg). Va reuși el, oare, să se mențină printre campioni?

● Doi dintre campionii de anul trecut nu-și vor apăra centurile în finalele de la Cluj? Este vorba de „pana" **Gabriel Pometcu** accidentat la „zona" de la Iași, și semigreul **Petre Cîmpeanu**, care nu a participat la întrecerile din acest an, pregătindu-și, se pare, retragerea din activitatea competițională.

● Cele mai multe titluri de campion național le deține **Ion Monea**? Dinamovistul are în valoroasa sa colecție de trofee sportive 11 tricouri de campion republican.

● Cronicarul **Mihai Trancă** este maestru al sportului la box? El a practicat cu succes acest frumos sport fiind selecționat în echipa reprezentativă și obținînd multe succese de prestigiu. Pentru activitatea sa pugilistică a fost distins cu titlul de maestru al sportului, în anul 1967.

● Este în curs de apariție o nouă carte despre box? Comentatorii **Paul Ochialbi** și **Petre Henț** pregătesc pentru iubitorii lecturilor pugilistice o nouă lucrare intitulată **„Ultima repriză"**. În paginile ei se vor face referiri la viața și activitatea marilor campioni **Joe Louis, Genne Tunney, Jack Dempsey, Marcel Cerdan, Rocky Graziano, Ray Sugar Robinson, Rocky Marciano** și mulți alți ași ai ringului.

ISTORIE ÎN ȘAPTE REPRIZE...

● Sportul cu mănuși a poposit în România la începutul secolului al XX-lea. Oricît ar părea de curios la prima vedere, nu Capitala țării a lansat „moda" luptelor cu pumnii. Cele dintîi întreceri de box au avut loc în vara anului 1909, la Cîmpina.

● Bucureștiul nu avea să rămînă mult timp în urma Cîmpinei. În toamna aceluiași an, 1909, în frumoasa grădină Cișmigiu din centrul Capitalei, doi boxeri străini — francezul Martuin și irlandezul O'Mara — uimeau bucureștenii cu luptele lor bine regizate.

● Cu prilejul unui turneu pe care l-a întreprins în anul 1912 în Europa, celebrul boxer de culoare Jack Johnson s-a oprit pentru cîteva zile și în România. Bucureștenii au venit în număr mare la fostul circ „Sidoli" pentru a asista la demonstrațiile „celui mai puternic om din lume". Johnson a plecat din țara noastră, lăsînd, în urma sa mulți tineri ambițioși care doreau să-i urmeze exemplul.

● În 1919, inginerul Virgil Salvanu, din Cluj, se numără printre participanții la întrecerile pugilistice din cadrul jocurilor interaliate care au avut loc la Paris, fiind primul boxer român prezent la o competiție internațională. Virgil Salvanu a cucerit medalia de bronz. În semn de admirație pentru singurul boxer român prezent la această întrecere, canadianul Adwood, unul dintre medaliații cu aur, i-a făcut cadou clujeanului mănușile cu care cucerise primul loc.

● Tot în acest timp, la Galați, Brăila și Constanța, boxul cîștiga teren datorită marinarilor englezi, francezi și greci care soseau cu vapoarele comerciale în cele trei porturi românești. Aceștia improvizau adesea adevărate gale de box, care atrăgeau tineretul din orașele dunărene și de pe litoral. La Galați, în 1923, Constantin Nour, antrenorul emerit de azi, l-a învins la puncte pe boxerul englez Lingdom Jeffries, într-un meci care a durat zece runduri. Era pentru prima dată cînd un boxer român lupta într-o partidă de zece reprize.

● Primele secții de box au luat ființă în anul 1921, în București. Este vorba de „Boxing Club" și „Tirul". Cea de a doua secție, „Tirul", cu antrenorul Petre Alexandrescu, avea să joace un rol deosebit în dezvoltarea boxului românesc. Acolo s-au antrenat Dumitru Călinescu, Constantin Nour, Marin Plăeșu, Toma Aurel și mulți alți campioni. Tot la „Tirul" s-a pregătit și Dumitru Teică unul dintre primii noștri pugiliști valoroși.

● În ciuda activității pugilistice care se desfășura în tot mai multe orașe din țară, abia în anul 1924 s-au organizat pentru prima dată campionatele naționale de box. La această ediție de debut au participat doar 25 de boxeri. Toate centurile de campioni au fost cucerite de reprezentanții „Boxing Clubului", o grupare sportivă ai cărei membri aveau posibilități să plătească un antrenor străin (francezul René Delcourt). Anul acesta, la startul zonelor s-au prezentat 284 de boxeri.

CONSTANTIN GRUIESCU DOREȘTE „EVENTUL"

Constantin Gruiescu a împlinit 28 de ani la 24 iunie. Cu cîteva zile înaintea aniversării, pe ringul instalat în sala „Pionir" din Belgrad, reprezentantul clubului Steaua a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere a Campionatelor europene, intrînd în posesia titlului continental, după ce, în anul 1971 — la C.E. de la Madrid — cucerise medalia de bronz.

În cei aproape 15 ani de activitate pugilistică, el a susținut 246 de meciuri. A început boxul în anul 1958 la Bocșa Română. A cucerit două titluri de campion național de juniori la categoria minimă, în anii 1961 și 1962. La seniori, a cucerit centura la categoria muscă în anii 1967, 1970 și 1971.

Anul 1973 a fost deosebit de rodnic pentru Constantin Gruiescu. Performanța cea mai mare a constituit-o clasarea pe primul loc la categoria muscă, în cadrul campionatelor europene de la Belgrad. Acum, spre sfîrșitul anului competițional, **Constantin Gruiescu** va participa la turneul final al naționalelor. Întrebat cu ce gînduri abordează întrecerea ne-a spus: **„Titlul de campion continental obligă. La Cluj voi face totul pentru a demonstra că sînt cea mai bună „muscă" din Europa, cîștigînd și titlul de... campion național. Sper să realizez „eventul" și atunci anul 1973 va fi pentru mine un an rodnic".**

DEȘI E CAMPION EUROPEAN, PARTICIPĂ PENTRU PRIMA DATĂ LA „NAȚIONALELE" SENIORILOR!

După campionatele continentale, desfășurate anul acesta în sala Pionir din Belgrad, tehnicienii care au asistat la întreceri l-au considerat pe „semiușorul" Simion Cuțov drept cel mai tehnic pugilist al competiției. A fost o mare surpriză pentru lumea pugilistică. Simion era debutant în marea întrecere și, de obicei, distincția de „cel mai tehnic" se acordă boxerilor cu vechi state de serviciu. La Belgrad, tradiția a fost întreruptă, onorurile cuvenite celui mai priceput sportiv în arta boxului fiind acordate unui debutant.

Simion Cuțov, băiatul acesta teribil, continuă să furnizeze cronicarilor date mai puțin întîlnite în istoria boxului amator. După isprăvile de la Belgrad, iubitorii sportului cu mănuși află din nou cu uimire că Simion Cuțov va participa în zilele următoare pentru prima dată la campionatele naționale de seniori. Cu precocitatea sa, el a inversat ordinea firească a evoluției unui boxer: a **cucerit titlul de campion european înainte de a fi participat vreodată la campionatele naționale de seniori.** Deci, la Cluj, campionul european Simion Cuțov va lupta pentru primul său titlu de campion național de seniori. Și, trebuie să recunoaștem, are prima șansă.

VOINICUL DIN SIBIU...*)

Apariția acestui tînăr sibian, voinic și curajos, în arena centrală a pugilismului nostru s-a produs într-o perioadă cînd categoriile superioare resimțeau o mare lipsă de valori. Antrenorii umblau cu lumînarea după băieți puternici și bine clădiți, dar foarte puțini se încumetau să intre în „careul magic", unde numai cei temerari și hotărîți să ducă treaba pînă la capăt pot spera la un loc sub soarele gloriei.

Și iată, acum, peste noapte, intrase în circuit numele lui Gheorghe Negrea, tot mai des rostit pe culoarele Federației de box:

— L-ai văzut pe sibian?

— Da.

— Și, ce zici?

— E puternic. Lovește tare, dar nu prea corect încă...

— O să-l învățăm. E curajos!

— Asta fără-ndoială. E foarte curajos. L-a bătut pe Plachy! Și apoi meciurile de la Wroclaw, Szczeczin, Viena...

Nimeni nu s-a mirat, deci, cînd tînărul sibian a fost propulsat în selecționata țării care trebuia să întreprindă un turneu prin Suedia.

Regretatul antrenor Mielu Doculescu conducea pregătirile împreună cu Ion Popa. Într-o zi, am stat de vorbă cu el la un pahar de bere și spre sfîrșit a venit vorba și de „bobocul" sibian, cu care Doculescu avusese prilejul să lucreze de cîteva ori. Cînd a auzit despre el, Mielu Doculescu s-a luminat la față și ochii au început să-i sclipească.

— Acest Negrea este un boxer de nădejde. Uită-te la mine și să-ți amintești de aceste vorbe. Eu cunosc la oameni îi privesc la antrenamente și mă minunez de dîrzenia, voința și meticulozitatea lui. S-a așternut serios pe treabă. Dacă și-a pus mănușile în mîini, să știi că nu se lasă pînă nu duce treaba la capăt.

— Nu crezi că e prea crud „bobocul" pentru un astfel de turneu? Am auzit că va boxa și cu vulpoiul acela de Stig Sjolin...

— Au mai fost niște păreri în genul acesta, dar eu cred că Negrea e un oțel de calitate și trebuie să-l călim la temperatura cea mai înaltă.

— Dar dacă va încasa o papară zdravănă din partea lui Sjolin, de pildă?

— Nu-l bate Sjolin, cît o fi el de Sjolin, ascultă-mă pe mine, a zîmbit misterios Doculescu, în chip de concluzie.

Lotul pentru turneul suedez număra în rîndurile sale pe Mircea Dobrescu, Toma Constantin, Eustațiu Mărgărit, Gheorghe Fiat, Titi Dumitrescu, Nicolae Linca, Petre Popescu, Gheorghe Negrea — la „mijlocie ușoară" — Ghețu Velicu și Dumitru Ciobotaru. Am fost într-o zi la cantonament înainte de plecare și acolo am dat pentru prima oară cu ochii de Negrea. Stătea retras într-un colț și cu greu îi rupeai vorba din gură. L-am întrebat dacă se simte emoționat înaintea acestui examen internațional, destul de dificil, și el mi-a replicat cu o sinceritate dezarmantă:

— De ce să fiu emoționat? Doar nu mă bat cu doi adversari deodată, ci tot cu unul. Și el e tot om ca mine.

În sinea mea îl compătimeam, pentru naivitatea cu care privea această confruntare cu Stig Sjolin, fost campion european în 1951. Dar n-am vrut să scap nici o vorbă în această privință, ca să nu-i tai din aripile încrederii. Am continuat deci să-l presez cu alte întrebări:

— Ce performanțe crezi că vei obține în Suedia?

— Nu știu ce rezultate voi obține, sau ce vor hotărî arbitrii, dar de un singur lucru să fiți sigur... O să dau totul ca să nu se spună despre mine c-am făcut drumul degeaba pînă acolo.

Răspunsul mi-a plăcut teribil și, cu vădită curiozitate, am început să aștept știrile din Suedia...

VOCEA DE LA MIEZUL NOPȚII...

Și iată, ele au început să-mi parvină, de obicei, pe la miezul nopții, cînd făceam de serviciu la telefon, la ziar, la ceasul acela cînd pleoapele încep să cadă învinse de truda zilnică.

...Soneria stridentă a telefonului s-a declanșat pe la ora 1 noaptea, cînd cafeaua (a treia) fumega lîngă aparat și aprindeam a nu știu cîta țigară.

— Alo, s-a auzit vocea antrenorului Ion Popa — am vești bune!... Selecționata noastră a obținut victoria cu 8—2.

— 8—2? Bravo!

Și am început înfrigurat să iau notițe. Spune, cine sînt învinșii?

— Eustațiu Mărgărit și...

— ...Negrea, debutantul?

— Nu. Ghețu Velicu. A abandonat suferind o deplasare a umărului.

— Dar Negrea acela?

— Învingător. Cu cine credeți?

— Cu Stig Sjolin, cu el era vorba să boxeze...

— Exact. L-a bătut pe marele Sjolin.

— Nu-mi vine să cred. Te rog să-mi descrii mai pe larg partida asta, pentru că ea este marea surpriză...

...Alături de pugiliștii care au întreprins turneul în Suedia. De la stînga la dreapta: D. Ciobotaru, Toma Constantin, Mircea Dobrescu, Gheorghe Negrea, Nicolae Linca și Gheorghe Fiat (jos)

— A fost o luptă foarte îndîrjită, a continuat Ion Popa, mai încălzit parcă. Sjolin, mult mai experimentat, a ambalat toate motoarele, din primele secunde, și a reușit să plaseze un impecabil croșeu la bărbie. Sibianul nostru a căzut și a fost numărat, dar s-a sculat repede, ca și cum ar fi alunecat doar, pe-o coajă de banană. Apoi a pornit la atac în stilul său caracteristic, cu un-doi-uri și upercuturi la corp Sjolin a început să dea înapoi, iar în ultimul minut al primei reprize era „groggy". Cînd Ghiță a venit la colț, părea un demon dezlănțuit. I-am spus: „stai puțin jos și calmează-te. Cum te simți?" — N-am nimic, maestre, mi-a spus, dar tare mi-e rușine că n-am fost prevăzător cum mi-ai spus dumneata și-am primit pumnul acela în bărbie. — Nu-i nimic, Ghiță — Ba mi-e rușine, c-or să audă ai mei c-am căzut la podea. Și cu ce ochi îi mai privesc? — Nu-i nimic, n-o să audă nimeni. Continuă tot așa, dar întinde mai mult stînga aceea în față..."

A bătut gongul și-a început rundul doi. Și, spre stupefacția tuturor spectatorilor de la Eiksdahlhale, care așteptau revirimentul lui Stig al lor, Negrea al nostru l-a încolțit iarăși cu lovituri de toate calibrele, obținînd o victorie detașată la puncte.

După ce am încheiat convorbirea cu Ion Popa, am trimis materialul în tipografie și am propus o fotografie a lui Negrea, dar negăsind nici una, am renunțat. A fost prima și ultima oară cînd n-am găsit fotografii cu Negrea. Mai tîrziu, ele aveau să umple sertarele cronicarilor de box...

George MIHALACHE

---

*) Fragment din volumul de biografii sportive „Acei băieți minunați și mănușile lor de box", în curs de apariție.

O ORĂ ÎMPREUNĂ CU JOAO HAVELANGE, PREȘEDINTELE C. B. D.

„MIȘCAREA SPORTIVĂ MONDIALĂ ARE MARE NEVOIE DE AER PROASPĂT!"

● Întîlnirea gazetarilor sportivi din Capitală cu J. Havelange ● Patru luni de pregătire intensă pentru selecționata Braziliei ● Vom avea reforme în fotbal? J. Havelange este partizanul înnoirilor! ● Totul pentru stimularea ofensivei...

Aspect de la întîlnirea președintelui C.B.D., Joao Havelange (X), cu redactorii de fotbal din Capitală

Foto: Vasile BAGEAG

Zilele trecute, ziariștii sportivi din Capitală au avut prilejul să stea de vorbă cu una dintre personalitățile cele mai marcante ale fotbalului mondial, președintele Confederației braziliene a sporturilor, **Joao Maria Faustin Havelange**, care în același timp este și președintele Federației braziliene de fotbal și membru în C.I.O. Joao Havelange s-a aflat pentru a doua oară în țara noastră, ca oaspete al Consiliului național pentru educație fizică și sport. În timpul scurtei sale vizite de acum cîteva zile, președintele C.B.D. a avut fructuoase întîlniri de lucru cu tovarășii **Emil Ghibu**, secretar al C.N.E.F.S. și **Mircea Angelescu**, președintele F.R.F. S-au discutat diverse aspecte ale intensificării relațiilor sportive între Brazilia și România, ale dezvoltării schimbului de mesageri ai sportului între cele două țări. A fost făcută invitația pentru un meci amical între reprezentativele de fotbal ale României și Braziliei, care ar urma să aibă loc anul viitor la 21 aprilie, în orașul Brasilia, capitala „țării cafelei".

Președintele C.B.D. este în momentul de față singurul contracandidat la postul de președinte al F.I.F.A., funcție deținută actualmente de englezul Stanley Rous. De la întîlnirea cu Joao Havelange am reținut cîteva dintre ideile cele mai interesante, capabile să stîrnească interesul oricărui iubitor de sport din țara noastră.

Președintele C.B.D. se dovedește foarte activ; vizitează cît mai multe țări, strînge noi prietenii, se interesează de diverse probleme ale fotbalului internațional. In actualul „turneu", J Havelange a trecut prin **Portugalia** (prezent la „Jubileul Eusebio"), **Franța** (unde a avut întrevederi cu președintele F.F.F., Fernand Sastre), **Bulgaria** (unde a reprezentat Brazilia la Congresul olimpic de la Varna), **U.R.S.S.** (la Moscova, a vizitat noile baze sportive, fiind foarte impresionat de cele văzute; **are** de gînd să susțină cu căldură candidatura Moscovei pentru J.O din 1980) și apoi **România.** Din țara noastră, Joao Havelange a plecat în **Grecia, Turcia,** apoi în **Iran,** în unele țări africane și, apoi, mai departe...

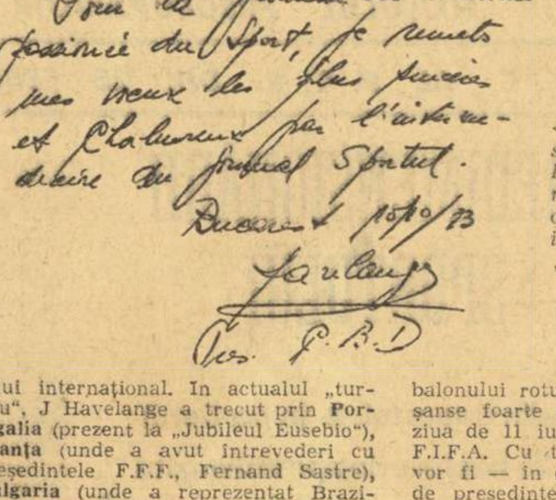

Pour la jeunesse de Roumanie
passionnée du Sport, je remets
mes voeux les plus sincères
et chaleureux par l'intermé-
diaire du journal Sportul.
Bucarest 10/10/73
Havelange
Pres. C.B.D

«Pentru tineretul pasionat de sport din România, transmit urările mele cele mai sincere și călduroase prin intermediul ziarului „Sportul"».

București, 10.X.1973
J. HAVELANGE,
Pres. C.B.D.

A impresionat în mod deosebit planul — alcătuit sub stricta supraveghere a președintelui C.B.D. — de pregătire a selecționatei Braziliei pentru turneul final al C.M. 1974, care cuprinde nu mai puțin de patru luni de pregătire centralizată. Se cunosc deja cele mai mici amănunte, orele de plecare și de sosire ale avionului special care va transporta lotul brazilian în ziua de 15 mai spre Europa, numele adversarilor pe care echipa lui Mario Zagalo îi va întîlni în cele 3 săptămîni de ultime pregătiri în munții Pădurea Neagră, felul cum se va deplasa campioana mondială între orașele gazdă ale turneului final, în RF. Germania etc...

După părerea multor specialiști ai balonului rotund, Joao Havelange are șanse foarte mari de a fi ales, în ziua de 11 iunie 1974, președinte al F.I.F.A. Cu toții ne întrebăm care vor fi — în cazul alegerii în funcția de președinte a unui om nou, plin de idei și foarte întreprinzător — modificările sau îmbunătățirile aduse regulamentului de joc sau în sistemul de organizare a F.I.F.A.-ei. Joao Havelange o spune foarte limpede: **„După părerea mea, organismul Federației internaționale de fotbal a cam rămas în urmă. Sportul mondial și în mod special fotbalul au nevoie de aer proaspăt. F.I.F.A. are sub jurisdicția sa mai multe asociații naționale decît numărul țărilor care fac parte din O.N.U. Și totuși, F.I.F.A. a rămas aproape la fel ca la începuturile sale, dacă vreți, la stadiul de simplă întreprindere, cînd ar trebui să devină un «concern». Cred că în viitorul apropiat va trebui să-și schimbe mult felul de organizare, modul de existență, sediul, pe scurt să devină un organism la înălțimea reputației sale...**

Cu privire la modificările în regulament, la acest aspect al jocului de fotbal trebuie să fim foarte atenți. Principalele noastre eforturi trebuie îndreptate mai ales spre modificarea intimă a jocului actual, spre încurajarea spiritului ofensiv și blamarea celui defensiv. Pentru a aduce golurile — și, implicit, spectatorii — înapoi pe stadioane!"

Reporterul a solicitat, după încheierea extrem de interesantei și instructivei întîlniri cu — probabil — viitorul președinte al F.I.F.A., cîteva rînduri din partea sa pentru cititorii ziarului **„Sportul"**. Rînduri pe care Joao Havelange le-a scris cu o vădită plăcere...

D. GRAUR

OMUL CU CRONOMETRUL

S-a stins recent din viață, la 76 de ani, alergătorul finlandez Paavo Nurmi, figură de legendă a sportului mondial, omul care a impresionat pînă la uimire atîtea și atîtea generații de iubitori ai atletismului.

Nurmi a fost din tinerețe și pînă în ultimele zile ale vieții sportivul cel mai stimat și prețuit în țara sa, deși el a fost contemporan cu o întreagă pleiadă de alergători iluștri: Kolehmainen, Antilla, Purje, Mäki, Taipale, Ritola, Salminen, Iso-Hollo, Larva, Höckert, Stenroos, Lehtinen și încă mulți alții.

„Omul cu cronometrul" (Nurmi alerga cu un cronometru în mînă) a obținut victorii strălucite, a doborît recorduri, a realizat curse despre care cei mai vîrstnici vorbesc și astăzi cu admirație. În preajma J. O. din 1932, în urma unui autentic „complot", Nurmi a fost descalificat din atletism, fiind stopat din cursa pentru noi performanțe de amploare. Reabilitarea, în care n-a contenit să creadă, s-a produs în 1952 cînd, ca recompensă, organizatorii finlandezi i-au acordat cinstea de a fi ultimul purtător al torței olimpice pe stadionul din Helsinki.

De altfel, în preajma stadionului olimpic din capitala Finlandei, compatrioții săi i-au ridicat lui Paavo Nurmi, încă de acum aproape 30 de ani o statuie de bronz, mărturie grăitoare a dragostei și respectului lor pentru acest mare sportiv.

● De 19 ori recordman al lumii: **1500 m** — 3:52,6 (1924); **1 milă** — 4:10,4 (1923); **2000 m** — 5:26,4 (1922) și 5:24,6 (1927); **3000 m** — 8:28,6 (1922), 8:25,4 (1926) și 8:20,4 (1926); **2 mile** — 8:59,6 (1931); **3 mile** — 14:11,2 (1923); **5000 m** — 14:35,4 (1922) și 14:28,2 (1924); **6 mile** — 29:36,4 (1930); **10.000 m** — 30:40,2 (1921) și 30:06,2 (1924); **10 mile** — 50:15,0 (1928); **1 oră** — 19.210 m (1928); **20 000 m** — 1.04:38,4 (1930); **4 x 1500 m** — 16:26,2 (1926) și 16:11,4 (1926).

● Deținător a 12 medalii olimpice: **1920 (Antwerpen):** 5000 m (argint), 10 000 m (aur), 10 000 m cros individual (aur), cros echipe (aur); **1924** (Paris): 1500 m (aur), 5000 m (aur), 3000 m echipe (aur), 10 000 m cros individual (aur), cros echipe (aur); **1928 (Amsterdam):** 5000 m argint), 10 000 m (aur), 3000 m obstacole (argint).

● A fost recordman al Finlandei în aproape toate probele de semi fond și fond, de la 800 m (1:56,3 în 1923) la 20 000 m (1.04:38,4 în 1930).

● Campion național de 19 ori: 800 m (1), 1500 m (3), 5000 m (4), 10 000 m (4) și cros individual (7).

VITRINA CĂRȚII TURISTICE

MUNȚII RETEZAT*

Retezatul, munte cu nume izvorît din lumea legendelor, munte cu frumuseți aspre, dar mult iubite, este înfățișat, cu un mare respect al preciziunii și al amănuntului, de un împătimit al drumeției montane, ing. **Nae Popescu**, într-o lucrare de peste 300 de pagini, recent apărută în editura „Stadion". În această monografie turistică, autorul redă, cu o remarcabilă concizitune, o prezentare generală a masivului (de la amplasare pînă la climă), consacră un capitol parcului național și rezervației științifice din masiv, ne poartă pe 44 de trasee, de-a lungul și de-a latul celor 700 kmp ai Retezatului, ne amintește traseele de alpinism consacrate, dar atrage atenția amatorilor de escalade și asupra unor zone care se pretează la cățărat pe stîncă, ne îmbie să vizităm mărețul munte și în anotimpul zăpezilor (indicîndu-ne, firește, și trasee pentru excursii pe schi). Nu lipsesc, bineînțeles, drumurile de acces în masiv, cabanele și locurile de popas, precum și un tabel care sintetizează toate căile (și marcajele lor) pe care poate fi străbătut Retezatul. Schițele zonelor de interes turistic, fotografiile și desenele panoramice relevă, o dată mai mult, meticulozitatea autorului, grija sa de a ne face să cunoaștem cît mai bine acest masiv de o mare valoare turistică. **(S. Bonifaciu)**

*** „Munții Retezat", de ing. Nae Popescu, editura „Stadion", 317 pag., lei 15.**

Un ghid al județului Sibiu*

Sub semnătura a trei pasionați de natura darnică și bogatele vestigii istorice ale județului Sibiu (prof. V. Voicu — Vedea, N. Deneș și M. Oprișiu), cu sprijinul Centrului județean de librării, a apărut, recent, de sub tiparul Întreprinderii poligrafice Sibiu, un frumos ghid turistic al acestui județ. În cele 305 pagini — bogat ilustrate cu fotografii alb-negru și color, cu schițe de hărți și hărți — au făcut o substanțială prezentare a zestrei turistice de care dispune acest județ, care cuprinde în raza sa părți însemnate din trei munți foarte iubiți și foarte cercetați de amatorii de drumeție montană: Făgăraș, Cibin și Lotru. Ca un supliment la acest ghid, se oferă o hartă a celor trei munți, cu potecile și drumurile de acces, cu cabanele existente și o serie de detalii utile pentru turiști. **(Ilie IONESCU)**

***) „SIBIU — ghid turistic" de V. Voicu-Vedea, N. Deneș și M. Oprișiu, 305 pag., 22 lei.**

RĂSPUNDE Ion Poștașu

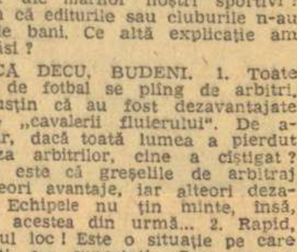
HAI BĂIEȚII!

IOAN GRECU, SIBIU. Dacă în meciul de la Pitești, F. C. Argeș ar fi învins cu 4—0, ar fi existat perfectă egalitate de puncte și de golaveraj (5—5) între piteșteni și fotbaliștii de la Fenerbahce. În această situație ar fi intrat în acțiune prevederea privitoare la dublarea golurilor înscrise în deplasare, astfel că golaverajul ar fi devenit 6—5 pentru F. C. Argeș. Dar, după cum ați văzut, piteștenii n-au vrut să ne încerce dacă sîntem tari sau nu la aritmetică..

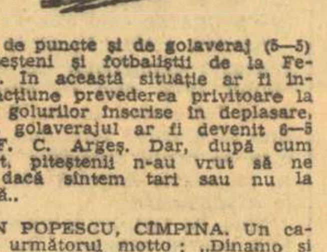

FLORIN POPESCU, CÎMPINA. Un catren, cu următorul motto: „Dinamo și cei unsprezece jucători ai echipei Crusaders:

Pentru ca să nu se spună
Cum că n-ar fi gazde bune,
Le-au dat, după protocol,
Fiecărui cîte-un gol!

UN GRUP DE CITITORI DIN COMUNA SUSANI. De ce a fost schimbat netam-nesam Florin Halagian? Credeți că este primul antrenor schimbat peste noapte? Sau, măcar, că e ultimul? El este acum antrenor la Minerul Baia Mare.

NICOLAE BĂRĂITARU, COMUNA SĂVENI. **„Ce s-ar fi întîmplat dacă golul 200 ar fi fost un... autogol?"** Întrebați, cu alte cuvinte, dacă jucătorul respectiv ar fi primit un premiu de la A. S. Pronosport pentru isprava asta? Credeți că a fost pe deplin rezolvată problema eficacității și că Pronosportul ar trebui să stimuleze și înscrierea de autogoluri? Dacă golul 200 sau 300, să zicem, este un autogol, va fi premiat jucătorul care înscrie golul următor

NICOLAE CRISTESCU, COMUNA LIPIA. **„Am un pariu cu tata și cu un verișor. Eu susțin că recentul 11—0 este cel mai mare scor realizat de Dinamo, în cei 25 de ani de existență".** Acesta este adevărul. Dacă se mai angajează în contraziceri fotbalistice, tăticul riscă să-și piardă autoritatea în familie!

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Deși, probabil, numai de glume nu v-a ars, duminica trecută, cînd Petrolul a pierdut acasă meciul cu Politehnica, totuși, printre nori, v-ați regăsit muza care vă inspiră de atîtea ori. Aveți, deci, cuvîntul:

Faptul nu-i deosebit,
Dacă stai și te gîndești:
Oană e obișnuit
Să cîștige la... Ploiești!

TUDOR COȘEREANU, CARACAL. Nu sînteți primul care ne puneți această întrebare: de ce nu există în comerț, în librării sau la debitele de tutun, fotografii ale marilor noștri sportivi? Presupun că editurile sau cluburile n-au nevoie de bani. Ce altă explicație am putea găsi?

COSTICĂ DECU, BUDENI. 1. Toate echipele de fotbal se plîng de arbitri. Toate susțin că au fost dezavantajate de către „cavalerii fluierului". De acord. Dar, dacă toată lumea a pierdut din cauza arbitrilor, cine a cîștigat? Adevărul este că greșelile de arbitraj aduc uneori avantaje, iar alteori dezavantaje. Echipele nu țin minte, însă, decît pe acestea din urmă... 2. Rapid, pe ultimul loc! Este o situație pe care nu puteți s-o suportați. Ceea ce ne miră este că sînteți de atîția ani suporter al Rapidului și încă nu v-ați obișnuit cu suferințele?

VIRGILIU ITOAIE, BAIA MARE. Aveți dreptate! Și apreciem faptul că și acum, ca pensionar, urmăriți cu atîta pasiune activitatea sportivă și tot ce se scrie în legătură cu ea.

MARICICA CĂLIN, GALAȚI. Mircea Lucescu nu s-a retras din activitatea competițională. Unde va juca, vom vedea!

ilustrații: **N. CLAUDIU**